

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevart: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Ærligasti fólkaflaksmaðurin

oddagrein

UNDIR yvirskriftini »Óflýggjagligur blaðstjóri« skrivur lögtingsmaður fyri Fólkaflakkin lesara-bræv í Dagblaðnum í gjár. Helst man hann meina við sín egna blaðstjóra, og her eru vit samdir. Tað er tó okkurt í grein hansara, sum vit ikki eru fult so samdir í.

RÆTT ER, at blaðtjakið millum politisku bløðini í dag mest er toganin millum høgru og vinstru. Sæð frá okkara sjónarmiði er hetta so sanniliga heldur ikki á tilvild. Javnaðarflokkurin hevur altíð hildið, at tað júst er hetta, sum er mest týðandi í føroyskum politikki — nevniliga at vísa á sosialar órættvisar og royndu at rætta hesar.

MÓTVEGIS Javnaðarflokkinum heldur Fólkaflakkin, at her á landi má einki broytast. Tey, ið liva í yvirflóð, skulu halda fram á sama hátt, meðan tey, ið einki eiga, heldur ikki skulu koma til tað. Fólkaflaksins stevna er og hevur altíð verið at tryggja teimum vælbjargaðu. (Uppá bekostning av øðrum).

FYRI góðan »ordans skyld« tekur fólkaflakstingmaðurin í aftur, at hansara egni blaðstjóri í onkrum føri hevur tikið óviðkomandi persónar uppi og viðhvørt hevur orðalagið verið óhøviskt, men hann hevur tó vart borgarligu linjuna væl, heldur tingmaðurin fyri. Tá so sami tingmaður heldur fyri, at Sosialurin hevur vent sær til leiðslu Fólkaflaksins við bøn um, at fólkaflaksblaðstjórin verður frákoymdur, er hetta ikki beint. Hetta er heldur beint tvørturímóti.

VIT HAVA so mangan lagt dent á, at so leingi Óli Breckmann situr sum blaðstjóri á Fólkaflaksmálgagninum vita vit, hvar Fólkaflakkin er. Hann er ærligasti Fólkaflaksmaðurin í Føroyum. Hann sigur og skrivur júst tað, sum aðrir tingmenn floksins, hvørki tora at siga ella skriva. So her er nakað sum fólkaflakstingmaðurin heilt hevur misskilt.

SAMI tingmaður endar greinina við at vóna, at politiska toganin fer fram meira síðiliga so ikki verður neyðugt í heilum at fara í rættin fyri óflýggjagliga skrivning. Samdir. Ein góð áminning til sín egna partamann, — blaðstjóran á Dagblaðnum.

Sandoyartingmenn: leggið havnamálið í Skálavík fyri Tingið aftur!

Ein spurningur ella áheitan til lögtingsmennin á Sandoyinni, Tórolv Mohr og Hans Marius Joensen:

Tykkum er kunnugt viðferðin umsóknin frá Skálavík fekk frá núverandi samgongu. Kundi man sett tykkum ein spurning: Ætla tit at lata hetta málið sovna aftur hesaferð, hóast vælvitandi um, at tykkum er latið upp í hendur at royndu at loysa málið?

Sjálvandi er tað okkum greitt, at tit baðir sita í andstöðu nú, men hóast

alt eru tit folkavaldir lögtingsmenn, so tað mátti borið til at gjørt okkurt, og vist at tit umboða eina oyggj, sum eitur Sandoygin, eins og aðrir lögtingsmenn gera í sínum valdøsum, og ikki bara ávisar bygdir á oynni.

Til dømis kundu tit lagt málið fyri Tingið aftur og í minsta lagið kravt, at Tingið áleggdi landsverkfæðingina eina tíðarfreist at gjørt eitt hóskaði projekt og eina kostnaðarætlan, sum biðið er um í árávis. Samtíðis

fingu borgararnir her, tá ið málið kom fyri Tingið, fult innlit í hvørjir politikkarar vildu, at byggin skuldi liva, ella sum nú spakuliga sovna sum ein kreft-sjúklingur. Tað hevði eisini verið gott til komandi val. Hesin fjórða-hvørt-árs-politikkurin verður for svongligur í longdini.

Vónandi frættist okkurt gott frá tykkum um ikki so langa tíð.

Við haviðing
ónøgdir veljarar

Útbyggjið Vestaru-kei!

Nú hevur Sosialurin skrivað so nógv um leigumál í saltsøluni niðri á vestarkei, og alt gott um tað, ti tað er eingin meining í, at fleiri kantóir, sum fyrr hava verið í býnum, skulu koma út higgar, ti her er nógv trøngt frammanundan.

Men grundin til, at tað er so trøngt har niðri er, at vestarakei verður ikki útbyggt. Politikarar hava tosað um tað í fleiri ár, og onkur hevur sagt, at tekningar eru gjørdar, men einki meira hendir, men vit hoyra um veldugar útbyggingar bæði í Klaksvík og á Tvøroyri.

Eg havi einki imóti, at men: arbeiða fyri at gera

býin penari og gera barnagarðar, arbeiða við bussleið, men eg haldi, at teir gloyma vinnuna. Eg veit dømi um, at menn sum ætla at byggja virkir, hava biðið fleiri ár eftir svári, hvat ólukkan likist tað?

Nú tit hava skrivað so nógv um kantóir á vestarakei, so áttu tit at kanna, um tað er loyvt at hava handil har niðri, ti í fleiri ár hevur verið møgulegt at handla har. Eg keypti sjálvur nógv har, og tað er gott hjá folknum bæði á Bacalao og Skipasmíðjuni, og nógv fólk koma úr býnum í bili, men skal talan vera um at gera eina fiskivinnuhavn,

og bara hava tað sum henni tilhoyrir, so er hetta ikki tað heilt rætta.

Hetta mugu politikkararnir hava í huga, tá teir einaferð fara at gera ein plan yvir, hvussu fiskivinnuhavnin skal ordnast í framtíðini, ti frystisøkur kunnu plaserast allastaðni, men ein skipasmíðja og eitt flakavirki má ligga við sjøgv, og tey krevja eisini stórt uppland til goymslu o.a., so tað kann ikki koma upp á tal at geva fleiri byggiloyvi á vestarakei, men heldur mugu flytingar og niðurrivingar koma upp á tal. Takk fyri.

Handverkari

Fyrirspurningur til seyðaráðgevaran!

Hvussu við seyðaroyndunum?

Nú seyðaráðgevarin hevur havt almennar seyðaroyndir á stórum garði á

Oyri í fleiri ár, fer undirritaði at spyrja, hvussu royndirnar hava vagnast.

Higartil havi eg eingi tøl sæð, hvørki so ella so.

Forvitin

Bussrutan

Tað er nógv fyri í Utvarpinum at hoyra býráðsformannin í Havn, Poul Mikkelsen, rekka upp allan tann stóra fyrirmin, henda sokallaða nýggja bussrutan kemur at veita okkum borgarum. Nei, tað er beint tvørturímóti, hon er nógv verri og hartil dýrari.

Eitt kunnu vit siga fyri vist, at tann fyrri rutan sum bara var á byrjunarstigi, hetta var jú nakað spildurnytt, var nógv betur fyrireikað, enn alt hetta roks tit hava havt fyri.

At seta nýggja kostn-

aðarmikla skrivstovu á stovni, við stjóra, man far at bota litið um hetta tiltak.

Er hetta starv lýst leyst? Ella er tað ikki neyðugt?

Olavur

Er hon bíbilsk?

Eg loyvi mær at sea Varabísi ein spurning: Er jarðarferð, sum hon fer fram í kirkjuni, bíbilsk?

I fylgi Gamla Testamenti er eitt lík óreint, 4. mós. kap. 19, og gangi eg út frá tí, at eitt lík ongan tíð var borið inn í guðs hús.

Jesus sigur í Matt. 8.22 »Fylg mær, og lat tey deyða jarða síni deyða!«, sama í Luk. 9.60.

I Ríki maður og Lasarus var ikki loyvt ti deyða at koma aftur. Líði teir á Móses og profetarnir, si Luk. 16.20.

Hvi eg seti henda spurning?

Tað verður gjørt alt ov nógv burtur úr einum deyðum.

Tá ein er deyður, er ein bert dust og øska, ja Jesus kallar tað óreinska Matt. 23.27.

Tá ein er deyður er alt sagt, tá kann einki broytast. Tá hevur Guð orðið. Og Guð náði okkum.

Men tað ringasta sum er er alt hetta hykliriska rósi av deyðum, vanrúgvandi sum trúgvandi. Tað rurar fólk í blund.

»Guð er góður, vit eru ikki verri enn onnur, hann fer nokk at náða okkum øll«. Hetta havi eg mang-an hoyrt fólk siga, takka

verið mongum líktalum, sum vit hoyra.

Eg hoyrdi ein prest siga, »om de døde, kun godt«. Fals og hykl. Lat minni tala fyri seg sjálvt, gott ella ringt. At billa fólk inn at øll koma í Himmalin, lygn. Tá svikja vit bæði boðskapin og menniskjuni, tá eru vit falskir profetar.

Sorg og grátur hoyrir til deyðan, og tey avvarðandi skulu troystast, men fyrigykla nakað sum ikki er satt er ræðuligt. Ikki mót teim deyðu, men mót teim livandi.

Kefas

Luttakið í almenna orðaskiftinum í Sosialinum

Styðið føroyskan ídnað